

III.

За поета Ф.

Тозъ байно вика, заявява
Вѣнецъ да му се оплете,
Че пѣсни чудни съчинява !

Не сжмъ противъ ; но щж прибавж
Че за вѣнецъ достоенъ става
И тоя, който се стърпява
До края да ги исчете.

IV.

За Богорова.

Побратимъ Богоровъ се трепи
Да чисти нашъ бѣденъ языкъ
И думи сѣ нови кове, лѣй и влапи
И вика съ яростенъ викъ,
„Языкътъ се вече опропасти!“
И трупа пуристътъ великъ
Будикулки, седачи и саморастии,
Бивалици, чинки и красти,
Тжй щото языка съсъ тосъ начинъ вѣщъ
Стана чистъ и ясенъ до колкото щешъ,
Едничката въ туй бъркотия
Е тасъ, че да можемъ го ния
Разбра съ леснотия,
Ще трѣбва на всякъ единъ часъ
Богоровъ да бжде при насъ.

V.

За драматиста Вл—на.

Тозъ байно не познавахъ азъ,
А им то му знавахъ само,